

РОЖДЕСТВЕНСКО СЛОВО

„Да не позволим, верни, скверно слово да излезе от устата ни; като се поучим, божествени слова да принесем сега на Христос, Който ни избави от безсловесието и лежи в ясли на безсловесни... ” (Миней, 23 декември по църковния календар, трипеснец на повечерието, песен осма, четвърти тропар)

Възлюбени в родилия се Богомладенец братя и сестри,
чеда на Светата Православна Църква!

Ето с какви думи нашата Майка, Църквата ни приканва да възхвалим днешния велик и свят празник. „От препълнено сърце говорят устата”, казва Този, Който „ни избави от безсловесието” и като Младенец бе положен в „ясли на безсловесни”. С какво са изпълнени сърцата ни? Изсушени ли са в тях корените на каквото и да е скверно слово? Могат ли те да вместят божествени слова, които да принесем сега на Христос?

В ясли на безсловесни лежи въплътеното предвечно Слово. Невидимият е видим за човешките очи, Неосезаемият е осезаем за ръцете, Който Сам създаде, новороденият Младенец е Самият Извор на живота. Като Бог Слово – Логос Той е и богочовешкият смисъл, богочовешката логика на живота. И Той дойде сред нас, за да ни избави от безсловесието, тоест от безумието, от безсмислието, от измамната логика на греха, от псевдологиката на дявола, от отчайващата логика на смъртта. Да ни избави – как? Като принесе в жертва Сам Себе Си и ни призове да Го следваме.

С думи и дела ние всеки ден показваме и доказваме какъв метод на живот, каква логика на живота сме усвоили и усвояваме – богочовешката логика на себераздаването, на саможертвата като път за среща с Бога, със себе си и с ближния или, обратно, човекоцентричната логика на безусловното самоутвърждаване, на себелюбуването и себепоклонството като път, водещ встрани от Бога, от ближните и в крайна сметка – встрани от нас самите. Всеки ден ние показваме и доказваме кой от девизите на тия две логики, на тези два пътя е изписан върху скрижалите на сърцата ни: „жертвай себе си заради другите” или „жертвай другите заради себе си”.

Само ако изберем богочовешката логика на живота и се стремим да я усвояваме, ще можем да приемем в себе си Христовия лек срещу безсловесието. Тогава ще прогледнем и ще съзрем, че колкото повече даваме от себе си, толкова повече богатеем в Бога, опитно ще се убедим, че колкото по-близко сме до Бога и до ближния, толкова по-пълно се разкрива в нас логосът, тоест смисълът на собственото ни съществуване. Тогава ще изсъхнат и впитите в сърцата ни корени на всяко „скверно слово”, на всяко на всяко лъжовно слово, на всяко нечисто слово, на всяко лицемерно слово, с една реч, на всяко обезсловесено слово, на всяка безлогосна логика според стихииите на този свят, а не според Христа (ср. Кол. 2:9). Само ако изберем богочовешката логика на живота и се стремим да я усвояваме, ще можем да принесем на Богомладенеца божествени слова. Поемем ли по Неговия кръстовъзкресен път, словото Му ще оплоди сърцата ни и те ще доловят пулса, ще доловят съкровения смисъл, силата и духа на може би външно познати слова, ще се изпълнят с тях и тия слова ще станат наши, истински наши, глъбинно наши, ще станат и наше приношение, и наш дар за Родилия се във Витлеем Спасител на света. Тогава и нашите оживяващи сърца ще изрекат като свои божествените думи: „Днес се ражда от Дева Този, Който с ръката Си държи цялото

творение, с пелени се повива Този, Който по Съществуото Си е непристъпен Бог¹..., в бедни ясли лежи Единородният Син видим като човек ... И ние пеем: Троице Свята, спаси душите ни.” Днес „Роденият без майка се ражда без баща. Безплътният се въплъщава, във вещество се облича Словото, Невидимият става видим, Неосезаемият става осезаем, Безлетният получава начало, Син Божий става Син Човешки.” На Него, Непостижимия и в непристъпното Му величие, и в безпределното Му смирение, на въплътения Бог Слово, нашия Господ Иисус Христос, заедно с безначалния Негов Отец и Пресветия Благ и Животворящ Дух, единосъщна и неразделима Троица, да възнасяме благодарение и слава, чест и поклонение сега, и всякога, и в безкрайността на бъдещия век! Амин.

ЧЕСТИТО РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО!

†Триадицкий епископ Фотий

¹ Миней, 25 декември, стихира глас 6 на шестия час.